

tisk mod og vilje, så ville det have været muligt at samle et bredt politisk flertal for en ordentlig løsning, der kunne gælde alle pensionister i år.

Nu har vi i stedet fået det her forslag, som er et skridt i den rigtige retning, men som jo som allerede nævnt ikke imødekommer de behov, som pensionister på mellemste førtidspension møder i deres hverdag.

Hvorom alting er, så er vi først og fremmest glade for, at det er lykkedes at finde en politisk løsning for nogle af de førtidspensionister, der i dag har den ringeste økonomi, og derfor går vi selvfølgelig også positivt ind i det videre arbejde med forslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at Socialdemokraterne er positive over for det her forslag og forhåbentlig også stemmer ja til det ved tredjebehandlingen, men jeg må sige, at jeg synes, det er hyklerisk af fru Mette Frederiksen at hævde, at forbedringerne for førtidspensionisterne via det her lovforslag er for ringe. Må jeg henlede opmærksomheden på, at det var fru Mette Frederiksens egen partifælle, hr. Henrik Dam Kristensen, der var arkitekten bag denne førtidspensionsreform.

Kl. 10.15

Hvorfor gjorde Socialdemokraterne ikke indsigelser dengang? Hvorfor sørgede man ikke for, at vi ikke fik et A- og et B-hold af pensionister?

Jeg ved godt, at man kan finde penge, og dem kan man finde mange steder. Vi har fundet ca. 1 mia. kr. til det her forslag. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne så ønsker at finde 3 mia. kr., men det var bl.a. fra satspuljen. Der vil jeg spørge fru Mette Frederiksen, om man i Socialdemokratiet mener, at det er socialt ansvarligt at tage pengene fra narkomanerne, fra de hjemløse, fra de prostituerede og mange andre grupper?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Til det sidste spørgsmål må svaret selvfølgelig klart være nej. Det socialt ansvarlige politiske svar i denne her sag er selvfølgelig at finde midler til begge dele. Vi har da som et af verdens rigeste samfund – det ved jeg er en kendsgerning, som Dansk Folkeparti engang imellem fornægter – selvfølgelig da råd til både at løse de socialpolitiske opgaver, der vedrører at få brudt den negative sociale arv og givet vores hjemløse, vo-

res misbrugere, vores psykisk syge, vores prostituerede en langt bedre tilværelse og mange flere muligheder, end der gør sig gældende i dag, samtidig med at vi får løftet vilkårene for vores førtidspensionister. Så det er muligt at gøre begge dele samtidig, hvis man ellers har det politiske mod dertil.

Hvad angår reformen fra 2003, er der jo heldigvis bred politisk enighed om, at det på mange, mange måder var et skridt i den rigtige retning. Vi har hele tiden vidst, at der var et problem, hvad angår ydelsesniveauet. Det har vi hele tiden vidst. Det er også derfor, at vi allerede for år tilbage foreslog at hæve pensionstillægget for vores førtidspensionister – et forslag, som Dansk Folkeparti hele tiden er gået imod.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg er altså nødt til at sige, at Socialdemokraterne råber højere og højere og mere skingert, hver gang der er indgået en aftale. Socialdemokraterne kunne være med i mange aftaler, men man har valgt at gå fra dem: fra kommunalreformen, fra boligforliget og alle mulige andre aftaler. Man vil hellere stå ude på sidelinjen og råbe og skrike og kritisere. Jeg vil kalde det for ren resultatspolitik: Det er støjende, men det er resultatløst, det er indigneret, og det er ansvarsfrit.

Hvor var Socialdemokraterne henne, da de sad i regering? Satte de højere standarder for førtidspensionisterne? Hjalp de de dårligst stillede folkepensionister? Nej, det gjorde de ikke. Men nu sidder de ude på tilhørrerbænkene ved en fodboldbane og råber og skriger og er indignerede, og så sætter de et tudefæs op og beskylder os, der arbejder nede på banen og fremskaffer penge bl.a. til førtidspensionister, for, at vi ikke gør det godt nok.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu skal man jo passe på, man ikke bliver så skinger i sit forsøg på at udstille andre, som skingrer, at man kommer til at overskygge sagens substans.

Jeg mener sådan set, at noget af det vigtigste, der er sket på førtidspensionsområdet i mange år, er den reform, der er blevet vedtaget med et bredt politisk flertal i vores Folketing, for den har netop på afgørende områder sat fokus på indholdet i vores førtidspensionisters liv og hverdag og på de muligheder, der skal gøre sig gældende, eksempelvis hvad angår fleksjob. En